

Arra riadtam fel, hogy a szemben ülő férfi kelteget, és külföldi kiejtéssel azt mondja: Szopron. Az ablakon kinézve megpillantottam az ismerős soproni vasútállomás épületét. Leszállásra készülés közben végigpörögtek bennem az emlékek. Eszembe jutott, amikor fizikatanárnőm megkérdezte, hogy lenne-e kedvem részt venni a Magyar Asztronautikai Társaság (MANT) által „Kedvenc bolygóm” címmel meghirdetett pályázaton. Felrémlt a postáskisasszony arca, amikor a beküldési határidő napján a zárás előtt átnyújtottam neki a hosszas munka után létrejött tíz oldalt; az öröm, amikor közölték, hogy hatodik lettem, és részt vehetek Az ötödik magyar ifjúsági úrtáborban. A tábor idén Győrben rendezték meg augusztus 17–22. között. Mint később kiderült, a 170 pályázóból több mint 70 tanuló jött el az ország különböző területeiről, sőt a határon túlról is érkeztek néhányan.

Hétfőn egyedül, magányosan léptem be a győri kollégium aijtaján, de szombaton egy hatalmas család tagjaként búcsúzkodtunk a pályaudvaron. Már hétfő délután – a megnyitó után azonnal – elkezdődött az előadássorozat, amely szombat délelőtt egy nagyon jó vetélkedővel ért véget. Olyan emberekkel találkozhattunk, akik a Szovjetunióban, Amerikában és Magyarországon dolgoztak és dolgoznak, s meséltek kutatásaikról, élményeikről. Szondát építettünk, jártunk a Holdon, a Jupiter holdjain és a Marson, Földet s óceánt figyeltünk miközben űrbetegséget gyógyítottunk és kószáltunk a világűrjog útvesztőiben. Kedden és szerdán a győri csillagdából figyeltük az űrt, csütörtökön pedig GPS (műholdas helymeghatározási) mérést végeztünk a Fertő-tavi Nemzeti Parkban. Csapatokban dolgoztunk a hét folyamán, s a csapatok versenye szombaton Both Előd által tartott érdekes vetélkedővel ért véget. Én a Neumann János fedőnevű csapatba kerültem – (csapatonként átlag 12 fő volt), a hosszú küzdelem után örömmel vettük át az első helyezettnek járó díjat. Nagyon sok előadó (összesen 27) nevét kellene megemlítenem, de én mégis Fülep Dani és Döme Vera élménybeszámolóját emelném ki. Ugyanis a MANT pályázatán résztvevők nem csak ebbe a táborba juthatnak be, hanem a legelső lány és fiú kijut a nemzetközi úrtáborba, amely Amerikában, Huntsville-ben kerül megrendezésre. Idén ők ketten vettek részt ezen, és szerintem nagyon érdekes volt a másfél órás beszámolójuk.

Természetesen nemcsak ezekből állt az életünk, jutott időnk a szórakozásra is a kemény munka mellett. A házirend alapján este tízkor volt takarodó, de még a táborvezető(k?) sem tartották be, így nem volt akadálya a hajnalba átnyúló közös játékoknak és beszélgetéseknek sem. Természetesen ez nem mindenkire vonatkozott, a kisebbek – sőt a „nagyok” közül is néhányan – korábban elmentek aludni. De megvolt a másik végtel is: Gergő 65 órán keresztül csak egyszer aludt, másfél órát. Egy kb. húsz fős társaság tagjaként péntek éjjel születésnapit partit rendeztünk Fédrának és Szabinának. Ez és a hét egyéb eseményei annyira összehozták ezt a csoportot, hogy úgy döntöttünk, decemberben újra találkozni fogunk egymással.

Még hosszasan írhatnék az előadásokról, a társaságról, sok vidám dolgot is mesélhetnék, de inkább elmondom neked, hogyan juthatsz el ide. Azaz nem Győrbe és nem az ötödik magyar ifjúsági úrtáborba, de máshova és a hatodik úrtáborba. Nem kell mást tenned, mint figyelni a szakújságokban a MANT pályázatának hirdetését, és eredményesen részt venni rajta. A beküldési határidő után hamarosan levél fog érkezni, a tábori jelentkezési lappal. Ezt visszaküldve és a pénzt befizetve nincs más dolgod, mint számolni a tábor kezdetéig hátralévő napokat. És felejthetetlen élményekben lesz részed. . .

Köszönetet szeretnék mondani Dr. Abonyi Ivánnénak és a többi rendezőnek, hogy segítettek abban, hogy az azonos érdeklődésű diákok egy hétre tényleg „az űrben” érezhessék magukat.

Bacsárdi László 10. o.t.

Sopron, Széchenyi I. Gimn.